

ΤΟ ΒΗΜΑ

Γνώμες

...Και ο Λουμίδης στους καφέδες του

Γιάννης Α. Μυλόπουλος

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ: 08/08/2011, 13:05 | ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ: 08/08/2011, 13:05

Η πρωτοβουλία του δημάρχου Θεσσαλονίκης, του φίλου Γιάννη Μπουτάρη, να πρωτοστατήσει στην κίνηση 80 επιφανών πολιτών που υποστηρίζουν το νομοσχέδιο του υπουργείου Παιδείας για τη... μεταρρύθμιση στα ΑΕΙ, με έβαλε κατακαλόκαιρο σε σκέψεις. Διότι για να υποστηρίζουν όλοι αυτοί οι ανιδιοτελείς κατά τεκμήριο άνθρωποι, ότι η συμμετοχή εξωпанεπιστημιακών και δη επιχειρηματιών στη διοίκηση των ακαδημαϊκών ιδρυμάτων είναι το κλειδί για την επίτευξη του μεγάλου στόχου της σύνδεσης των πανεπιστημίων με την κοινωνία, οπωσδήποτε κάτι θα γνωρίζουν περισσότερο από τους πανεπιστημιακούς.

Η επιμονή μάλιστα τόσων έμπειρων ανθρώπων της αγοράς και της δράσης ότι η κατάργηση της δημοκρατικής εκλογής των πανεπιστημιακών αρχών θα εξολοθρεύσει την κομματικοποίηση και τη συναλλαγή που επικρατεί στα πανεπιστήμια, οπωσδήποτε δεν πρέπει να περάσει απαρατήρητη. Και μάλιστα ίσως είναι η ευκαιρία να αξιοποιηθεί για την καταπολέμηση και άλλων παθογενειών της σύγχρονης ελληνικής πραγματικότητας.

Με δεδομένο λοιπόν ότι ένας από τους μεγάλους στόχους της Θεσσαλονίκης είναι το άνοιγμά της στις αγορές των Βαλκανίων, μήπως θα έπρεπε η πανεπιστημιακή εμπειρία να μεταφερθεί και στην τοπική αυτοδιοίκηση; Μήπως δηλαδή κατ'αντιστοιχία με την αξιοποίηση εξωпанεπιστημιακών στη διοίκηση των πανεπιστημίων, η συμμετοχή προσωπικοτήτων από τα Βαλκάνια στη διοίκηση του δήμου της Θεσσαλονίκης, θα ενίσχυε αποφασιστικά το άνοιγμα της συμπρωτεύουσας στον ευρύτερο περίγυρό της;

Μήπως δηλαδή ένας Τούρκος αντιδήμαρχος τουρισμού θα ενίσχυε τις μετακινήσεις από τη γειτονική χώρα, ενδυναμώνοντας την τοπική οικονομία σε μια δύσκολη εποχή;

Μήπως έτσι όχι μόνον η πόλη θα ήταν καθαρότερη, αλλά θα αντιμετωπίζονταν αποτελεσματικά και τα προβλήματα της ύφεσης και της ανεργίας;

Κι αφού το μοντέλο δουλέψει σε πανεπιστήμια και τοπική αυτοδιοίκηση, γιατί η εφαρμογή του να μην επεκταθεί και στην αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης της χώρας; Μήπως δηλαδή η ενίσχυση του Ελληνικού Κοινοβουλίου με Ευρωπαίους, Ασιάτες, Αφρικανούς και Αμερικανούς βουλευτές, οι οποίοι θα επιλέγονται από τους Έλληνες συναδέλφους τους, θα ενίσχυε το άνοιγμα της χώρας μας στις διεθνείς αγορές; Και τέλος, σε μια χώρα με πανθομολογούμενη την αποτυχία του πολιτικού συστήματος, μήπως ο διορισμός του πρωθυπουργού από το μικτής σύνθεσης Κοινοβούλιο, μετά από διεθνή προκήρυξη της θέσης, θα ήταν το αποφασιστικό χτύπημα στην απομόνωση της Ελλάδας, όσο και στο κομματικό και πελατειακό κράτος που μας οδήγησε στη χρεοκοπία;

Επιχειρηματίες λοιπόν στη διοίκηση των πανεπιστημίων, Τούρκοι και Σκοπιανοί στο δημοτικό συμβούλιο της Θεσσαλονίκης και -γιατί όχι;- Γερμανός πρωθυπουργός στην Ελλάδα είναι, σύμφωνα με όσους υποστηρίζουν το νομοσχέδιο του υπουργείου της Παιδείας, η λύση στα προβλήματα που μας ταλανίζουν...

Ευτυχώς που υπάρχει το Σύνταγμα. Και δεν εννοώ την πλατεία των αγανακτισμένων, μην πάει ο νους σας στο κακό. Εννοώ το Σύνταγμα της Ελλάδας. Το οποίο προστατεύει τόσο την εθνική ανεξαρτησία της χώρας μας, όσο και την αυτοδιοίκηση των Δήμων και των Πανεπιστημίων της. Που σημαίνει ότι όπως ο πρωθυπουργός και οι βουλευτές της Ελλάδας πρέπει απαραίτητως και να προέρχονται, αλλά και να εκλέγονται από το σώμα των ελλήνων πολιτών, έτσι και οι δημοτικοί σύμβουλοι και οι δήμαρχοι, όπως και οι ασκούντες διοίκηση στα ΑΕΙ και οι πρυτάνεις, πρέπει οπωσδήποτε να προέρχονται, αλλά και να εκλέγονται από τα εκλογικά σώματα των Δήμων και των πανεπιστημίων τους αντιστοίχως.

Όπως έλεγαν παλιά, ο καθείς εις το είδος του και ο Λουμίδης στους καφέδες...